

[Jepsen Christensen.]

losebekæmpelsens Omraade. Derfor kan jeg ikke rigtig se, at det kan være saa nødvendigt paa nærværende Tidspunkt at binde 4 Mill. Kr. af Provenuet ved Slagteafgifterne til Anvendelse til Tuberkulosens Bekæmpelse og samtidig afskære os fra at kunne røre os paa andre Omraader, i det Øjeblik der skulde blive Brug derfor. Jeg vil derfor gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han kan tænke sig at modtage et Ændringsforslag, der tager Sigte paa at give større Bevægelsesfrihed, end der nu er hjemlet Ret til i § 2.

Hvad § 2 i øvrigt angaar, kan det ikke nægtes, at man nu i nogen Grad har imødekomet den Kritik, der tidligere er fremsat fra vor Side med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt at bruge af Kødfondens Midler til sociale Formaal, idet man har fjernet den Bestemmelse, at der skal bruges af Kødfondens Midler til Uddeling af Oksekød til trængende Personer. Men jeg siger med Vilje, at man kun i nogen Grad har fjernet det sociale Element af Lovforslaget, idet man har taget det op paa anden Maade, nemlig gennem Forslaget om Støtte til Indkøb af tuberkulinprøvede Dyr til nye Husmandsbrug. Hvordan man end vender og drejer det, vil de Penge, der her anvendes, ogsaa i nogen Grad faa Karakter af at være en Hjælp til dem, som ikke selv ejer tilstrækkelige Midler til at etablere sig i nye Husmandsbrug. Vi mener fra vor Side, at en saadan Hjælp kan meget vel være tiltrængt, og at den maaske ogsaa nok bør ydes, men at den bør ydes ved Hjælp af andre Midler, f. Eks. gennem Jordfondens Midler.

Endvidere er der sket dette, at Tilskuddet til Studene er faldet bort. Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at dette er begrundet med, at vor Eksport til Tyskland er mangedoblet, siden vi begyndte paa Lovgivningen om disse Forhold. Deri har den højtærede Landbrugsminister Ret, men Spørgsmaalet er naturligvis, om den Pris, vi opnaar, efter at vi har været inde i den forfærdelige Krise paa dette Omraade, nogenlunde dækker Produktionsomkostningerne, nogenlunde dækker Priserne fra 1929, ja, jeg kan endogsaa gaa saa langt tilbage som til 1914. Hvis vi spørger saaledes, maa Svaret blive ubetinget nej. Bortfaldet af Studetilskuddet fører med sig, at de Egne, der særlig har haft Nytte af dette Tilskud, efter dets Bortfald ikke vil have Interesse i nogen af de bestaaende Landbrugsordninger, idet disse Egne er lidet interesserede i Suk-

kerordningen, Kartoffelordningen, Kornordningen og Smørordningen. Det, disse Egne har tilbage, er da et uafviseligt Krav paa, at vore Handelsforhandlere drager Omsorg for, at den Produktion, der fremkommer ved Udnyttelse af Jordbundsforholdene og de særlige Vilkaar i disse Egne, finder Afsætning gennem en stærk Udnyttelse af vore Muligheder for Salg af Produkter netop fra disse Egne og af Produkter af den Type, som derved fremskaffes. Det kan ikke være Regeringens eller vore Landbrugsorganisationers Mening, at disse Egne ikke skulde have Lov til fuldt ud at udnytte de særlige Jordbundsforhold, den særlige Beliggenhed af Jorderne i Forhold til Bygningerne, som disse Egne nu engang har, i det hele de Forhold, under hvilke de er henvist til at producere og har været henvist til at producere gennem lange Tider.

Jeg skal for saa vidt ikke beklage, at Tilskuddet fra det offentlige eller de tilsyneladende Hjælpeforanstaltninger fra det øvrige Samfund over for Landbrugserhvervet falder bort den Dag, vi blot har de Afsætningsvilkaar og de Eksportmuligheder, som vi hidtil forgæves har kæmpet for. Alle inden for Landbruget vil selvfølgelig helst, at Udviklingen gaar i den Retning og ender i dette, at Eksportvilkaarene paa ny bliver frie, at Samhandelen bliver fri, og at vi kan komme til at staa helt paa egne Ben inden for de forskellige Grene af vort Landbrugserhverv. Det samme ønsker ogsaa vi, der har den Produktionsgren, som er særlig for visse Egne paa Grund af Jordbundsforholdene der, nemlig Studeopdrætning. Jeg for min Del vil mene, at det, der sker ved Tilskuddets Bortfald, næppe bliver, at de, der gør Dyret helt færdigt, faar Tabet, men at det bliver dem, der opdrætter Dyrene og sælger dem som Mark-Kreaturer, der kommer til at tage Tabet.

Jeg spørger altsaa den højtærede Landbrugsminister, om han kan tænke sig at modtage en Ændring af § 2. Hvis han ikke kan det, er der ingen Grund til at stille et Ændringsforslag, men ellers vil vi fra vor Side stille et Ændringsforslag i Overensstemmelse med det, der blev stillet i Folketinget. Jeg mener, at den Omstændighed, at der er Penge i Kassen fra i Fjor til Støtte for Tuberkulosens Bekæmpelse, Penge, som er bundet til Tuberkulosebekæmpelsen, ikke nødvendiggør at bruge saa mange Penge til Tuberkulosebekæmpelse, som der er Tale om i det foreliggende Lovforslag. Derfor ønsker vi, at der med alle Forhold for Øje kan blive en saadan Bevægelsesfrihed for